

תורה אור • מגילת אסתר • מאמר 13

ובזה הנערה באה וגו'

"ובזה באה הנערה"

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com

הפרשה החסידית

[/likuteitorah.com/he/torah-ohr/megillas-esther/13](https://likuteitorah.com/he/torah-ohr/megillas-esther/13)

ובזה הנערה באה וגוי. ובזה היינו העמוד שבין געה"ת [גן עדן התחתון] לגעה"ע [לגן עדן העליון] (ע"י [עיינן] זהר ויקהל רי"א א'. ויחי רי"ט א') שבו ועל ידו עולי [עולים] הנשמות מגעה"ת [מגן עדן התחתון] לגעה"ע [לגן עדן העליון]

"ובזה הנערה באה" וגוי. "ובזה" פירושו העמוד שבין גן עדן התחתון לגן עדן העליון (ראו זוהר, ויקהל 211a; ויחי 219a), שבו ודרכו עולות הנשמות מגן עדן התחתון לגן עדן העליון.

וזהו פי' באה אל המלך (וממ"ש בזהר פקודי רס"א א' בפ"י ובזה שהוא בחי' יסוד לק"מ [לא קשה מיד] כי באמת בחי' העמוד הוא יסוד שבגן כמ"ש המק"מ [המקדש מלך] פי' ויחי שם.

וזהו פירוש "באה אל המלך". (ומה שכתוב בזהר, פקודי 261a, בפירוש "ובזה" — שהוא בחינת יסוד, אין בכך כל קושי; שהרי באמת בחינת העמוד היא היסוד שבגן, כפי שכתב מקדש מלך על פרשת ויחי שם).

והיינו כי בחי' יסוד הוא המקשר המשפיע עם המקבל ועמשי"ל [ועיינן מה שכתוב לעיל] ע"פ ואתה תצוה שהעמוד נק' גי"כ כל וזהו ענין מרוב כל כו' ע"ש).

זאת משום שבחינת יסוד היא המקשרת בין המשפיע למקבל. וראו מה שנכתב לעיל על [הפסוק] "ואתה תצוה", שגם העמוד נקרא "כל", וזהו עניין "מרוב כל" וגוי; עיינו שם).

וענין העמוד הוא בחי' בטול שכל עלייה א"א להיות כ"א ע"י בטול בתחלה שאז יהיה כלי קבול.

ענין העמוד הוא בחינת ביטול; שום עלייה אינה יכולה להתרחש אלא על ידי ביטול תחילה, שכן אז נעשה האדם כלי קיבול.

(וכמ"ש ע"פ הזהר וירא קי"ב א' בפ"י ברתיה דח"ע [דחכמה עילאה] דוקא) וזהו ענין שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] מיכאל מקריב נשמותיהן של צדיקים והיינו מפני שהנשמה עצמה אין בה כח לעלות כ"כ [כל כך]

(וכפי שמוסבר על [הקטע שב] זוהר, וירא 112a, בפירוש "ברתיה דח"ע" — דווקא בתו של חכמה עילאה). וזהו ענין מאמר חז"ל: "מיכאל מקריב נשמותיהן של צדיקים". זאת משום שלנשמה עצמה אין כוח לעלות למדרגה גבוהה כל כך;

לכן צריכה לעזר וסיוע מהמלאכים והיינו ע"י מיכאל מלאך של חסד (ובזהר ויקהל שם נזכר מסדר ארבע אנפין דנשר כו' ועמ"ש ע"פ כנשר יעיר קנו).

לכן היא זקוקה לעזרה ולסיוע מן המלאכים, כלומר באמצעות מיכאל, מלאך החסד. (ובזהר, ויקהל שם, נזכר סידור "ארבע אנפין דנשר" וגוי; וראו מה שנכתב על [הפסוק] "כנשר יעיר קנו").

וזהו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] (בב"מ [בבבא מציעא] פ"ה) בכולהו אזלי מלאכי כו' לבר מגוהרקא דר' [דרבי] חייא דמנפשיה סליק וזהו באמת דבר חידוש שאינו צריך לעזר וסיוע מהמלאכים.

וזהו שאמרו חז"ל (בבבא מציעא 85): "בכולהו אזלי מלאכי" וגוי, חוץ מגוהרקא דרבי חייא, ש"מנפשיה סליק" — עולה מעצמו. וזהו אכן דבר חידוש: הוא אינו זקוק לעזרה ולסיוע מן המלאכים.

והיינו לפי שהי' [שהיה] בו בחי' הבטול ביותר וז"ש [וזהו שכתוב] ג"כ באסתר לא בקשה דבר שאין צריך סיוע מהמלאכים כ"א את אשר יאמר הגי

הדבר נובע מכך שהייתה בו בחינת הביטול במידה העילאית ביותר. וזהו גם שנאמר על אסתר: "לא בקשה דבר" — כלומר, היא אינה זקוקה לסיוע מן המלאכים, אלא "את אשר יאמר הגי".

פ"י הגי מלשון הגיון לבי שהוא דבור שבמחשבה וממנו מקבלים המלאכים כי הגי הוא פועל יוצא שמפעיל הדבור שידברו וישוררו המלאכים בעלי השיר

פירוש "הגי": הוא מלשון "הגיון לבי", שהוא דיבור שבתוך המחשבה, וממנו מקבלים המלאכים. שכן "הגי" הוא פועל יוצא, המפעיל את הדיבור — כדי שהמלאכים, בעלי השיר, ידברו וישירו.

והוא ג"כ מלשון כאשר הוגה מן המסלה דהיינו שנמשך מהמחשבה לדבור עד"מ שמחשב איך לדבר. והוא ההשפעה הנמשכת מהיכל ק"ק [קדש הקדשים]

והוא גם מלשון "כאשר הוגה מן המסילה", כלומר, דבר שנמשך מן המחשבה אל הדיבור, כמו למשל כשאדם חושב איך לדבר. וזוהי ההשפעה הנמשכת מהיכל קודש הקודשים.

(וזהו לשון כאשר הוגה מן המסלה כי בהיכל ק"ק [קדש הקדשים] דבריאה נמשך אור האצ"י כדי להעלות המלי' כמ"ש בפע"ח [בפרי עץ חיים] גבי סמיכת גאולה לתפלה ועמשי"ל [ועיין מה שכתוב לעיל] בד"ה רני ושמחי כפי' וצדקתך ירננו וכפי' מ"ש בזהר רננא ברמשא ושמחה בצפרא.

(וזהו פירוש "כאשר הוגה מן המסילה": כי בהיכל קודש הקודשים של בריאה נמשך אור האצילות כדי להעלות את מלכות, כמו שכתוב בפרי עץ חיים בעניין סמיכת גאולה לתפילה. ועיין מה שכתוב לעיל במאמר המתחיל "רני ושמחי", בפירוש "וצדקתך ירננו" ובפירוש דברי הזהר "רננא ברמשא ושמחה בצפרא").

וזהו ענין בערב היא באה כמ"ש באו לפנינו ברננה דהיינו העלאה ממטה למעלה זהו שייך במדת לילה שהוא הסתר והעלם אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה וכו' כמשי"ש [כמה שכתוב שם].

וזהו ענין "בערב היא באה", כמו שכתוב "בואו לפנינו ברננה", כלומר, העלאה מלמטה למעלה. הדבר שייך למידת הלילה, שהיא הסתר והעלם של אור אין סוף ברוך הוא וכו', כפי שכתוב שם.

ומדת יום הוא המשכת אור א"ס ב"ה מלמעלה למטה בחי' עבדו את ה' בשמחה וזהו ובבקר היא שבה כי באה ושבה הן הן בחי' רצוא ושוב):

ומידת היום היא המשכת אור אין סוף ברוך הוא מלמעלה למטה, בחינת "עבדו את ה' בשמחה". וזהו "ובבקר היא שבה", כי "באה" ו"שבה" הן הן בחינת "רצוא ושוב".

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר והתרגום לעברית של ימינו.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY 4.0.

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. מותר להעתיק, להדפיס ולהפיץ בחינם, בציון Kehot Publication Society ו־likuteitorah.com; אסור למכור.
/https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של likuteitorah.com בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725). למה ללמוד, וברכות הרבי: /likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha (Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309).

מיזם חינוכי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © likuteitorah.com

מתוך /likuteitorah.com/he/torah-ohr/megillas-esther/13

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק